

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 17. januar 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPGST
Sags nr.: 1211562
Dok nr.: 1132498

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 22. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 148 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 148:

"Er det ministerens opfattelse, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse lever op til sin forpligtelse til at beskytte borgernes sundhed såfremt ministeriet aktivt arbejder for at hemmeligholde mulige MRSA-smittekilder og dermed forhindrer at befolkningen får indblik i væsentlige oplysninger, der kan få alvorlige konsekvenser for sundheden? "

Svar:

Jf. mit svar på spørgsmål 146, går jeg ud fra, at spørgeren refererer til Sundhedsstyrelsens politianmeldelse af offentliggørelse af en liste, der tilhørte Sundhedsstyrelsen, over MRSA-inficerede personer/ virksomheder.

Lad mig først og fremmest slå fast, at jeg ikke anerkender spørgerens påstand om, at ministeriet skulle arbejde aktivt for at hemmeligholde mulige MRSA-smittekilder.

Sundhedsmyndighedernes håndtering af sagen handler om, at det efter lovgivningen er ulovligt at offentliggøre og videregive fortrolige oplysninger om enkeltpersoners helbred.

Sundhedsstyrelsens oplysninger om MRSA-positive personer stammer fra den meldepligt, der blev indført i 2006 sammen med Sundhedsstyrelsens MRSA-handlingsplan. Meldepligten indebærer, at når en person konstateres MRSA-positiv af sin læge, skal lægen indberette dette til Sundhedsstyrelsen og Statens Serum Institut. Meldepligten er indført for at mindske udbredelsen af MRSA. Meldepligten omfatter ikke kun syge, der får påvist MRSA. Også raske, der bærer MRSA, er omfattet af lægernes meldepligt. Det sidste skyldes, at sundhedsmyndighederne ønsker, at udviklingen overvåges så godt som muligt, så man bedst muligt kan tilpasse den forebyggende indsats.

Det er efter min opfattelse fremmede for beskyttelsen af borgernes sundhed, at man kan have tillid til, at de oplysninger, man måtte betro sundhedspersoner, bliver behandlet fortroligt – også når de er underlagt meldepligt til sundhedsmyndighederne.

Forklaringen på, hvorfor vi skal værne om dette princip, fremgår af lovbetænkninger til lov om patienters retstilling. Her står: "Patienten har et krav på

beskyttelse af sit privatliv. Retten er også en afgørende forudsætning for, at der kan etableres et tillidsforhold til sundhedspersonen. Tillidsforholdet er nødvendigt både af hensyn til patientens behandling og for at sikre en tilstrækkelig tiltro og respekt for sundhedspersonerne, og dermed og for at skabe en tillid i befolkningen til sundhedsvæsenet.”

Tilliden skal sikre, at borgere, der har brug for behandling, ikke tøver med at gå til lægen af frygt for at blive hængt ud efterfølgende i offentligheden. Dette er til gavn for både den enkelte og for samfundet.

En af metoderne til fremme tillidsforholdet til sundhedsvæsenet er, at sundhedsmyndighedernes omgang med enkeltpersoners helbredsoplysninger er i overensstemmelse med forvaltningslovens bestemmelser om offentliggørelse og videregivelse af personfølsomme oplysninger.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Grith Strøbæk